

“मीठे बच्चे— जसरी बाबा र दादा दुवै निरहंकारी हुनुहुन्छ, निष्काम सेवा गर्नुहुन्छ, आफ्नो लागि कुनै लोभ गर्नुहुन्न— त्यसैगरी तिमी बच्चाहरू पनि बाबा समान बन ।”

प्रश्नः— गरिब निवाज बाबाले गरिब बच्चाहरूको तकदिरलाई कुन आधारमा उँचा बनाउनुहुन्छ ?

उत्तरः— बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, घरमा रहँदा सबैकुरा सम्हाल्दा-सम्हाल्दै सदा बुद्धिले यही सम्भयो सबै बाबाको हो । निमित्त (ट्रस्टी) भएर रह्यौ भने तकदिर उँचा बन्नेछ । यसमा धेरै सच्चाई चाहिन्छ । पूरा निश्चय भयो भने मानौं ज्ञज्ञाट पालना भइरहनेछ । घरमा निमित्त (ट्रस्टी) भएर शिवबाबाको भण्डारबाट खान्छौ । बाबालाई सबै सत्य बताउनुपर्छ ।

ओम् शान्ति । भक्ति मार्गको सतसङ्गभन्दा यो ज्ञानमार्गको सतसङ्ग विचित्रको छ । तिमीलाई भक्तिको अनुभव तछ । जान्दछौ— अनेकानेक साधु-सन्त भक्ति मार्गका शास्त्र आदि सुनाउन्छन् । यहाँ त विल्कुलै त्यसबाट भिन्न छ । यहाँ तिमी कसको सम्मुख बसेका छौ ? डबल पिता र माताको सम्मुख । त्यहाँ त यस्तो हुँदैन । तिमी जान्दछौ यहाँ बेहदका पिता पनि हुनुहुन्छ, मम्मा पनि छन्, सानी मम्मा पनि छिन् । यति सबै सम्बन्धहरू हुन जान्छन् । वहाँ त यस्तो कुनै सम्बन्ध हुँदैन । न उनीहरू कुनै अनुयायी नै हुन्छन् । त्यो त निवृत्त मार्ग हो । उनीहरूको धर्म नै अलग छ । तिम्रो धर्म नै अलग छ । रात-दिनको फरक छ । यो पनि तिमी जान्दछौ— लौकिक बुवाबाट एक जन्मको लागि अल्पकालको क्षणभंगुर सुख मिल्छ । फेरि नयाँ बाबा, नयाँ कुरा । यहाँ त लौकिक पनि हुनुहुन्छ, पारलौकिक पनि हुनुहुन्छ र फेरि अलौकिक पनि हुनुहुन्छ । लौकिकबाट पनि वर्सा मिल्छ र पारलौकिकबाट पनि वर्सा मिल्छ । बाँकी यी अलौकिक बाबा हुन् अनौठा (वन्डरफुल), यिनीबाट कुनै वर्सा मिल्दैन । हो, यिनीद्वारा शिवबाबाले वर्सा दिनुहुन्छ, त्यसैले उहाँ पारलौकिक बाबालाई धेरै याद गर्दैन् । लौकिकलाई पनि याद गर्दैन् । बाँकी यी अलौकिक ब्रह्मबाबालाई कसैले याद गर्दैन् । तिमी जान्दछौ— यिनी हुन् प्रजापिता, यी कुनै एकका पिता होइनन् । प्रजापिता सबैभन्दा उँच हजुरबुवा (ग्रेट-ग्रेट ग्रेन्ड फादर) हुन् । शिवबाबालाई ग्रेट-ग्रेट ग्रेन्ड फादर भनिदैन । लौकिक सम्बन्धमा लौकिक बुवा (फादर) र हजुरबुवा (ग्रेन्ड फादर) हुन्छन् । यी हुन् ग्रेट-ग्रेट ग्रेन्ड फादर । यसरी न लौकिकलाई, न पारलौकिकलाई भनिन्छ । अब यस्ता ग्रेट-ग्रेट ग्रेन्ड फादरबाट फेरि वर्सा मिल्दैन । यी सबै कुराहरू बाबा बसेर सम्भाउनुहुन्छ । भक्तिमार्गको त कुरा नै अलग छ । ड्रामामा त्यो पनि पार्ट छ जुन फेरि चलिरहनेछ । बाबाले बताउनुहुन्छ— तिमीले कसरी द४ लाख होइन, द४ जन्म लिन्छौ । बाबा आएर अहिले हामीलाई अनि सारा दुनियाँलाई सदाचारी (राइटियस) बनाउनुहुन्छ । यस समयमा धर्मात्मा कोही बन्दैन । पुण्य आत्माहरूको दुनियाँ नै अर्कै छ । जहाँ पाप आत्माहरू रहन्छन् त्यहाँ पुण्य आत्माहरू रहन्दैन । यहाँ पाप आत्माहरूले पाप आत्माहरूलाई नै दान-पुण्य गर्दैन् । पुण्य आत्माहरूको दुनियाँमा दान-पुण्य गर्नुपर्ने आवश्यकता हुँदैन । हामीले संगममा २१ जन्मको लागि वर्सा लिएका हौं भने ज्ञान वहाँ रहन्दैन । होइन, यो ज्ञान यहाँ बेहदका बाबाबाट तिमीलाई नै मिल्छ, जसबाट २१ जन्मको लागि सदा सुख, स्वास्थ्य, सम्पत्ति सबै मिल्छ । वहाँ तिम्रो आयु लामो हुन्छ । नाम नै छ अमरपुरी । भन्छन् शंकरले पार्वतीलाई कथा सुनाए । सूक्ष्मवतनमा त यी कुराहरू हुँदैनन् । त्यसमा पनि अमरकथा एक जनालाई मात्र कहाँ सुनाइन्छ र ! यी हुन् भक्ति मार्गका कुराहरू जसमा अहिलेसम्म खडा छन् । ईश्वरलाई सर्वव्यापी भन्नु सबैभन्दा मिथ्या कुरा हो । यसरी बाबाको ग्लानि (डिफेम) गर्दैन् । बेहदका बाबा जसले तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ उहाँको लागि भन्छन् सर्वव्यापी हुनुहुन्छ, दुंगा-मूढामा, कण-कणमा हुनुहुन्छ । आफ्नोभन्दा पनि बढी ग्लानि गरेका छन् । म तिम्रो कति निष्काम सेवा गर्दू । म पहिला नम्बरमा आऊँ भन्ने मलाई केही पनि लोभ छैन, अरुलाई बनाउने रहन्छ । यसलाई भनिन्छ निष्काम सेवा । तिमी बच्चाहरूलाई नमस्ते गर्नुहुन्छ । बाबा कति निराकारी, निरहंकारी हुनुहुन्छ, कुनै अहंकार छैन । कपडा आदि पनि उही छन् । केही पनि बदल्नुभएको छैन । उनीहरू त सारा ड्रेस बदल्न्छन् । यिनको ड्रेस उही साधारण छ । अफिसरको ड्रेस पनि बदल्न्छन्, यिनको त उही साधारण बेशभूषा छ । कुनै फरक छैन । बाबाले पनि भन्नुहुन्छ म साधारण तनमा आउँछु । त्यो पनि कुनचाहिँ ? जसले स्वयम् पनि आफ्नो जन्मलाई जान्दैनन्, म कति पुनर्जन्म लिन्छु ?

उनीहरू त ८४ लाख भनिदिन्छन् । यी सुनेका र सुनाइएका कुराहरू हुन् । यसबाट फाइदा केही पनि छैन । डराउँछन्- यस्तो काम गच्छौ भने गधा, कुकुर आदि बन्नेछौ, गाईको पुच्छर समात्यौ भने तर्नेछौ । अब गाई कहाँबाट आइन् ? स्वर्गका गाईहरू नै अलग हुन्छन् । वहाँका गाईहरू धेरै फस्टक्लास हुन्छन् । जसरी तिमी १०० प्रतिशत सम्पूर्ण, त्यसरी नै गाईहरू पनि यस्तै फस्टक्लास हुन्छन् । कृष्णले कुनै गाई चराउँदैनन् । उनलाई गाई चराउन किन पन्यो र । यो त त्यहाँको सुन्दरता देखाइएको हो । यस्तो होइन कृष्णले कुनै गाई पालेका हुन् । कृष्णलाई गोठालो (ग्वाला) बनाइदिएका छन् । कहाँ सर्वगुण सम्पन्न सत्ययुगका राजकुमार, कहाँ गोठालो ! केही पनि सम्भदैनन् किनकि देवता धर्म त अब छैन । यो केवल एक मात्र धर्म हो जुन प्रायः लोप हुन्छ । यी कुराहरू कुनै शास्त्रमा छैनन् । बाबा भन्नुहुन्छ- यो ज्ञान मैले विश्वको मालिक बनाउन तिमी बच्चाहरूलाई दिन्छु । मालिक बनेपछि फेरि ज्ञानको आवश्यकता रहदैन । ज्ञान सधैं अज्ञानीहरूलाई दिइन्छ । गायन छ- ज्ञान सूर्य प्रगटा, अज्ञान अंधेर विनाश... अहिले बच्चाहरू जान्दछन्- सारा दुनियाँ अँध्यारोमा छ । कति धेरै सतसङ्ग छन् । यो कुनै भक्तिमार्ग होइन । यो हो सद्गति मार्ग । एक बाबाले नै सद्गति गर्नुहुन्छ । तिमीले भक्तिमार्गमा पुकारेका छौ- हजुर आउनुभयो भने हामी हजुरकै बन्नेछौं । हजुर बाहेक अर्को कोही छैन किनकि हजुर नै ज्ञानका सागर, सुखका सागर, पवित्रताका सागर, सम्पत्तिका सागर हुनुहुन्छ । सम्पत्ति पनि दिनुहुन्छ नि । कति मालामाल गरिदिनुहुन्छ । तिमी जान्दछौ- हामी २१ जन्मका लागि शिवबाबासँग भोली भर्न आएका छौं अर्थात् नरबाट नारायण बन्छौं । भक्ति मार्गका कथाहरू त धेरै सुन्यौ, सिँढी तल भर्दै आयै । चढती कला कसैको पनि हुन सकेन । कल्पको आयु पनि कति लम्बा-चौडा गरिदिएका छन् । ड्रामाको अवधिलाई लाखौं वर्ष भनिदिएका छन् । अब तिमीलाई थाहा भएको छ- कल्प हो नै ५००० वर्षको । अधिकतम छ ८४ जन्म र कम्तीमा छ एक जन्म । पछि आइरहन्छन् । निराकारी वृक्ष हो नि । फेरि नम्बरवार पार्ट बजाउन आउँछन् । वास्तवमा त हामी निराकारी वृक्षका हैं । फेरि वहाँबाट यहाँ पार्ट बजाउन आउँछौं । वहाँ सबै पवित्र रहन्छन् । तर पार्ट सबैको अलग-अलग हुन्छ । यो बुद्धिमा राख । वृक्षलाई पनि बुद्धिमा राख । सत्ययुगदेखि कलियुग अन्त्यसम्म यो बाबाले नै बताउनुहुन्छ । यो कुनै मनुष्यले बताउँदैन, दादाले बताउनुहुन्न । एउटै सतगुरु हुनुहुन्छ जसले सर्वको सद्गति गर्नुहुन्छ । बाकी त सबै भक्ति मार्गका गुरु हुन् । कति कर्मकाण्ड गर्दैन् । भक्ति मार्गको कति आडम्बर (शो) छ । यो मृगतृष्णा समान हो । यसमा यसरी फँसेका छन् जो कसैले निकाल जान्दैन भने स्वयम् नै फँस्छन् । यो पनि ड्रामामा निश्चित छ । कुनै नयाँ कुरा होइन । तिम्रो सेकेण्ड-सेकेण्ड जुन पास हुन्छ, सारा ड्रामा बनेको छ । तिमी जान्दछौ- अब हामी बेहदका बाबाबाट राजयोग सिकेर नरबाट नारायण, विश्वको मालिक बन्छौं । तिमी बच्चाहरूलाई यो नशा रहनुपर्छ । बेहदका बाबा पाँच-पाँच हजार वर्षपछि भारतमा नै आउनुहुन्छ । उहाँ शान्तिका सागर, सुखका सागर हुनुहुन्छ । यो महिमा पारलैकिक बाबाको नै हो । तिमी जान्दछौ- यो महिमा विल्कुलै ठीक छ । सबैकुरा एकबाट मिल्छ । उहाँ नै दुःख-हर्ता, सुख-कर्ता हुनुहुन्छ, जसको सामुन्ने तिमी बसेका छौ ।

तिमी आफ्नो सेन्टरमा हुँदा कहाँ योग लगाउँछौ ? बुद्धिमा आउँछ शिवबाबा मधुवनमा हुनुहुन्छ । उहाँलाई नै याद गर्दौं । शिवबाबाले स्वयम् भन्नुहुन्छ- मैले फेरि दुनियाँलाई स्वर्ग बनाउन साधारण बूढो तनमा प्रवेश गरेको छु । म पनि ड्रामाको बन्धनमा बाँधिएको छु । तिमीले मेरो कति ग्लानि गर्दौं । म तिमीलाई पूज्यनीय बनाउँछु । हिजोको कुरा हो । तिमी कति पूजा गर्दैँ । तिमीलाई आफ्नो राज्य-भाग्य दिएँ । सबै गुमायौ । अब फेरि तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउँछु । कहिल्यै कसैको बुद्धिमा बस्दैन । यी हुन् दैवी गुण भएका देवताहरू । हुन् त मनुष्य नै, कुनै ८०-१०० फिट अग्ला त छैनन् । यस्तो त होइन, उनको आयु लामो हुन्छ त्यसैले छाना जत्तिकै अग्ला होलान् । कलियुगमा तिम्रो आयु कम हुन्छ । बाबा आएर तिम्रो आयुलाई लामो बनाइदिनुहुन्छ, यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- स्वास्थ्य मन्त्रीलाई पनि सम्भाऊ । भन- हामी तपाईंलाई यस्तो युक्ति बताउँछौं जसले गर्दा कहिले बिरामी हुनु पर्दैन । भगवानुवाच- आफूलाई आत्मा सम्भेर मलाई याद गरेमा पतितबाट पावन सदा स्वस्थ बन्नेछौं । हामी ग्यारेन्टी गर्दौं । योगी पवित्र हुन्छन् त्यसैले आयु पनि लामो हुन्छ । अहिले तिमी राजयोगी, राजऋषि हौ । ती संन्यासीहरूले त कहिले राजयोग सिकाउन सक्दैनन् ।

उनीहरूले भन्छन्— गंगा पतित-पावनी हो, त्यहाँ दान गर। अब गंगामा कहाँ दान गरिन्छ र। मनुष्यहरू पैसा खसाल्छन्। पण्डितहरूले लिएर जान्छन्। अब तिमी बाबाद्वारा पावन बनिरहेका छौ। बाबालाई के दिन्छौ ? केही पनि दिदैनौ, बाबा त दाता हुनुहुन्छ। तिमी भक्ति मार्गमा ईश्वर अर्थ गरिबहरूलाई दिन्थ्यौ अर्थात् पतितहरूलाई दिन्थ्यौ। तिमी पनि पतित, लिनेवाला पनि पतित। अब तिमी पावन बन्छौ। उनीहरू पतितले पतितलाई नै दान गर्दैन्। कुमारी जो पहिले पवित्र हुन्छन् उनलाई पनि दान दिन्छन्, ढोग्छन्, खुवाउँछन्, दक्षिणा पनि दिन्छन्। विवाहपछि बर्बाद नै हुन्छ। ड्रामामा निश्चित छ, फेरि पनि यसरी नै दोहोरिनेछ। भक्ति मार्गको पनि पार्ट छ। सत्ययुगको पनि समाचार बाबाले दिनुहुन्छ। अब तिमी बच्चाहरूलाई समझ मिलेको छ। पहिले बेसमझ थियौ। शास्त्रहरूमा त भक्ति मार्गका कुराहरू छन्, त्यसबाट कसैले पनि मलाई प्राप्त गर्न सक्दैन। म जब आउँछु तब नै सबैको सद्गति गर्दूँ। म एकैपल्ट आएर पुरानोलाई नयाँ बनाउँछु। म गरिब निवाज हुँ। गरिबहरूलाई धनी बनाउँछु। गरिबहरू त तुरन्तै बाबाको बनिहाल्छन्। भन्छन्— बाबा हामी पनि हजुरका हैं। यो सबै हजुरको हो। बाबा भन्नुहुन्छ— निमित्त भएर रहने गर। बुद्धिले समझ— यो हाम्रो होइन बाबाको हो। यसमा बडो समझदार बच्चाहरू चाहिन्छन्। फेरि तिमी घरमा भोजन बनाएर खान्छौ भने पनि यज्ञबाटै खान्छौ किनकि तिमी पनि यज्ञका भयो। सबै यज्ञको भयो। घरमा पनि निमित्त भएर रहन्छौ भने शिवबाबाको भण्डारबाट खान्छौ। तर पूरा निश्चय चाहिन्छ। निश्चयमा गडबड भयो भने... हरिश्चन्द्रको उदाहरण दिइन्छ। बाबालाई त सबैकुरा बताउनु छ। म गरिब निवाज हुँ।

गीत:- आखिर वह दिन आया आज...

आधाकल्प भक्तिमा याद गन्यौ, अब आखिरमा मिल्नुभयो। अब ज्ञान जिन्दाबाद हुनु छ। सत्ययुग अवश्य आउनु छ। बीचमा छ संगम, जसमा तिमी उत्तमभन्दा उत्तम बन्छौ। तिमी पवित्र प्रवृत्ति मार्गवाला थियौ। फेरि द४ जन्मपछि अपवित्र बन्छौ, फेरि पवित्र बन्नु छ। कल्प पहिले पनि तिमी यस्तै बनेका थियौ। कल्प पहिले जसले जति पुरुषार्थ गरेका होलान् त्यति नै गर्नेछन्। आफ्नो वर्सा लिनेछन्। साक्षी भएर हेर्नुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी दूत (मेसेन्जर) है, अरु त कोही मेसेन्जर, पैगम्बर हुँदैनन्। सतगुरु, सद्गति गर्नेवाला एक हुनुहुन्छ। अरु धर्म नेताहरू धर्म स्थापना गर्न आउँछन्। त्यसैले गुरु कसरी भए त ? मैले त सबैलाई सद्गति दिन्छु। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः-

- १) सुख, शान्ति, सम्पत्तिका सागर बाबा हामीलाई मिल्नुभएको छ, हामीलाई सबैकुरा एकैबाट मिल्छ— सदा यसै नशामा रहनु छ। यस्तो बाबाको हामी सामुन्ने बसेका छौं।
- २) आफ्नो अहंकारलाई छोडेर बाबा समान निष्काम सेवा गर्नु छ। निरहंकारी भएर रहनु छ। मेसेन्जर-पैगम्बर बनेर सबैलाई सन्देश (पैगाम) दिनु छ।

वरदानः— साधनको प्रवृत्तिमा रहँदा-रहै कमल फूल समान न्यारा र प्यारा रहनेवाला बेहदको वैरागी भव

साधन मिलेको छ भने त्यसलाई विशाल दिलले प्रयोग गर, यी साधन तिमै लागि हुन्, तर साधनालाई कम (मर्ज) नगर। पूरा सन्तुलन होस्। साधन खराब होइन, साधन त तिम्रो कर्मको, योगको फल हो। तर साधनको प्रवृत्तिमा रहँदा कमल पुष्प समान न्यारा र बाबाको प्यारा बन। प्रयोग गर्दा तिनीहरूको प्रभावमा नआऊ। साधनहरूमा बेहदको वैराग्य वृत्ति कम (मर्ज) नहोस्। पहिले स्वयम्भूमा यसलाई प्रत्यक्ष (इमर्ज) गर फेरि विश्वमा वायुमण्डल फैलाऊ।

स्लोगनः— परेशानलाई आफ्नो शानमा स्थित गर्नु नै सबैभन्दा राम्रो सेवा हो।